

พระธรรมดาเนียล - บทที่เก้าสิบแปด

การประยุกต์ใช้เอเลียห์สามประการกับการพิพากษาในวาระสุดท้าย:
ความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนการไต่สวนและการบังคับตามคำพิพากษา

Jeff Pippenger
2024-02-29

การประยุกต์ใช้เอเลียห์ทั้งสามประการได้ชี้ให้เห็นว่า
ในยุคสุดท้ายจะมีเอเลียห์คนหนึ่งในตอนต้นของยุคสุดท้าย และอีกคนหนึ่งในตอนปลายของยุคสุดท้าย
“ยุคสุดท้าย” คือวันเวลาแห่งการพิพากษา
ซึ่งดำเนินไปอย่างเป็นลำดับและแบ่งออกเป็นการพิพากษาสองประเภท คือ การพิพากษาเชิงสืบสวน
ซึ่งเริ่มขึ้นในตอนต้นของยุคสุดท้าย และการพิพากษาเชิงบังคับโทษ ซึ่งเกิดขึ้นในตอนปลายของยุคสุดท้าย
การประยุกต์ใช้เอเลียห์ทั้งสามประการนั้น โดยสำคัญแล้ว
เป็นภาพแทนของประวัติศาสตร์แห่งการพิพากษาเชิงบังคับโทษ
ซึ่งเริ่มต้นขึ้นเมื่อกฎหมายวันอาทิตย์ที่กำลังจะมาถึงนั้นเริ่มมีผลบังคับใช้

การพิพากษาเพื่อการสืบสวนนั้นจำกัดอยู่เฉพาะผู้ที่ได้ประกาศตนว่าเป็นผู้ติดตามของพระเจ้า
โดยหลักแล้วผ่านการประกาศตนโดยตรง แต่ในบางกรณีส่วนน้อยก็ผ่านการประกาศตนโดยอ้อมด้วยวิถีชีวิต.

(เพราะว่าผู้ที่เพียงฟังพระราชบัญญัติมิใช่ผู้ชอบธรรมจำเพาะพระพักตร์พระเจ้า
แต่ผู้ที่ประพฤติตามพระราชบัญญัติต่างหากที่จะได้รับการทรงถือว่าชอบธรรม
เพราะเมื่อบรรดาคนต่างชาติซึ่งไม่มีพระราชบัญญัติ ได้กระทำสิ่งที่มีอยู่ในพระราชบัญญัติโดยธรรมชาติ
คนเหล่านี้แม้ไม่มีพระราชบัญญัติ ก็เป็นพระราชบัญญัติแก่ตนเอง
ซึ่งแสดงว่ากิจแห่งพระราชบัญญัตินั้นจาริกอยู่ในใจของเขา โดยที่มโนธรรมของเขาก็เป็นพยานด้วย
และความคิดของเขาในระหว่างนั้นก็กล่าวโทษหรือแก้ตัวแก่กันและกัน) โรม 2:13-15

การพิพากษาเพื่อการไต่สวนมีสองภาคหลัก เพราะได้เริ่มต้นด้วยการไต่สวนชีวิตของบรรดาผู้ตาย
(ตั้งแต่สมัยของอาดัมเป็นต้นมา) ผู้ซึ่งได้ประกาศตนว่าเชื่อในพระเจ้าที่แท้จริง และในวันที่ 11 กันยายน ค.ศ.
2001 การนั้นได้เริ่มกระบวนการแห่ง “การพิพากษาของผู้มีชีวิต” เพื่อการไต่สวน
การพิพากษาเพื่อการไต่สวนยังมีอีกภาคหนึ่งนอกเหนือจากผู้ตายไปสู่ผู้มีชีวิต
เพราะการพิพากษาเริ่มต้นที่ครอบครัวของพระเจ้า และในวาระสุดท้าย
ครอบครัวของพระเจ้าคือแอ็ดเวนติสต์แบบเลาติเซีย เมื่อการพิพากษาครอบครัวของพระเจ้าสิ้นสุดลง ณ
กฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งใกล้จะมาถึงแล้ว ผงแคะอื่นของพระเจ้าซึ่งขณะนั้นอยู่ในบาบิโลนก็จะถูกพิพากษา.

การพิพากษาเชิงบังคับคือการลงโทษของพระเจ้าที่มีต่อบรรดาผู้ซึ่งปฏิเสธข้อเสนอแห่งความรอดของพระองค์
การพิพากษาเชิงบังคับเริ่มต้นขึ้นเมื่อกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งจะมาถึงในไม่ช้านั้นมีผลบังคับใช้
ในเวลานั้นสหรัฐอเมริกาจะทำให้ถ้วยแห่งพระพิโรธของตนเต็มบริบูรณ์
ซึ่งก็คือถ้วยแห่งเวลาแห่งการทดลองของตนด้วย
และการละทิ้งความเชื่อของชาติจะตามมาด้วยความพินาศของชาติ
ทุกประชาชาติบนโลกจะดำเนินตามแบบอย่างของสหรัฐอเมริกาในการบังคับใช้กฎหมายวันอาทิตย์
และแต่ละประชาชาติเหล่านั้นก็จะทำให้ถ้วยของตนเต็มบริบูรณ์และประสพความพินาศของชาติเช่นเดียวกัน

“เมื่ออเมริกา แผ่นดินแห่งเสรีภาพทางศาสนา
จะรวมตัวกับสันตะสำนักในการบังคับมโนธรรมและข่มบังคับมนุษย์ให้ถวายเกียรติแก่วันสะบาโตเทียมเท็จ

ประชาชนของทุกประเทศทั่วโลกจะถูกชักนำให้ดำเนินตามแบบอย่างของนาง” Testimonies, เล่ม 6, หน้า 18.

การพิพากษาภาคปฏิบัติก็ถูกแบ่งออกเป็นสองส่วนเช่นกัน

ตั้งแต่กฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกาจนถึงเวลาที่มีการทดลองของมนุษย์สิ้นสุดลงเมื่อมีคาเอลลุกขึ้น

การพิพากษาของพระเจ้าจะเจือด้วยพระเมตตา แต่เมื่อมีคาเอลลุกขึ้น พระพิโรธของพระเจ้า

ดังที่แสดงโดยการเหวี่ยงก้อนหินที่ตีสุดท้ายทิ้งเจ็ด จะปราศจากพระเมตตา

ในช่วงเวลาวิกฤตกฎหมายวันอาทิตย์

การพิพากษาภาคปฏิบัติที่ตกแก่ผู้คนและบรรดาประชาชาติจะเจือด้วยพระเมตตา เพราะยังมีบางคนในบาปโกลนซึ่งในขณะนั้นกำลังได้รับโอกาสให้เข้าใจความแตกต่างระหว่างการมีสภารวันสะบาโตกับวันอาทิตย์

“โอ หนอ ขอให้ประชาชนรู้จักเวลาแห่งการเยียมเยียนของตนเกิด!

ยังมีคนเป็นอันมากที่ยังไม่ได้ยินความจริงซึ่งเป็นบททดสอบสำหรับเวลานี้

ยังมีคนเป็นอันมากที่พระวิญญาณของพระเจ้ากำลังทรงรบเร้าอยู่

เวลาที่มีการพิพากษาอันทำลายล้างของพระเจ้ามาถึงนั้น

เป็นเวลาแห่งพระเมตตาสำหรับผู้ที่ไม่เคยมีโอกาสเรียนรู้ว่าความจริงคืออะไร

องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงทอดพระเนตรพวกเขาด้วยความอ่อนโยน

พระทัยแห่งพระเมตตาของพระองค์ทรงหวั่นไหว และพระหัตถ์ของพระองค์ยังคงเหยียดออกเพื่อช่วยให้รอด

ขณะที่ประตูกำลังปิดลงสำหรับผู้ที่ไม่ยอมเข้าไป”

“พระเมตตาของพระเจ้าปรากฏให้เห็นในความอดกลั้นพระทัยอันยาวนานของพระองค์

พระองค์ทรงยับยั้งการพิพากษาของพระองค์ไว้

กำลังทรงรอคอยให้ข่าวสารแห่งคำเตือนได้ถูกประกาศแก่ทุกคน โอ หากประชากรของเราจะรู้สึกตามที่ควรถึงความรักนิรมิตซึ่งวางอยู่บนพวกเขาในการมอบข่าวสารแห่งพระเมตตาครั้งสุดท้ายแก่โลกแล้ว

งานอันน่าอัศจรรย์เพียงใดจะได้ถูกกระทำ!” Testimonies, เล่ม 9, 97.

“เวลาแห่งการพิพากษาย่ำลายของพระเจ้า

คือเวลาแห่งพระเมตตาสำหรับบรรดาผู้ซึ่งไม่เคยมีโอกาสได้เรียนรู้ว่าความจริงคืออะไร” “เวลา”

ทั้งสองนั้นเริ่มต้นขึ้นพร้อมกันเมื่อ “ประตูถูกปิด” ต่อหน้าชาวแอดเวนติสต์แห่งเลาตีเซีย “ผู้ซึ่งไม่ยอมเข้าไป”

“ข้าพเจ้าเห็นว่าวันสะบาโตอันบริสุทธิ์นั้นเป็น และจะเป็น

กำแพงที่แบ่งแยกระหว่างอิสราเอลแท้ของพระเจ้ากับบรรดาผู้ไม่เชื่อ และว่าวันสะบาโตเป็นประเด็นสำคัญยิ่ง

ที่จะรวมหัวใจของธรรมิกชนผู้เป็นที่รักของพระเจ้าซึ่งกำลังเฝ้าคอยอยู่ และหากผู้ใดเชื่อ

และรักหาวันสะบาโต และได้รับพระพรที่มาพร้อมกับวันนั้น แล้วภายหลังกลับละทิ้งมันไป

และฝ่าฝืนพระบัญญัติอันบริสุทธิ์ เขาทั้งหลายก็จะปิดประตูนครบริสุทธิ์ใส่ตนเองอย่างแน่นอนยิ่งพอ ๆ

กับที่มีพระเจ้าผู้ทรงครอบครองอยู่ในสวรรค์เบื้องบน

ข้าพเจ้าเห็นว่าพระเจ้าทรงมีบุตรทั้งหลายผู้ซึ่งยังไม่เห็นและไม่ได้อ่านวันสะบาโต

พวกเขามีได้ปฏิเสธความสว่างเกี่ยวกับเรื่องนั้น และเมื่อเริ่มต้นเวลาแห่งความทุกข์ลำบาก พวกเขาก็เปี่ยมล้น

ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เมื่อเราออกไปและประกาศเรื่องวันสะบาโตอย่างเต็มบริบูรณ์ยิ่งขึ้น

สิ่งนี้ทำให้คริสตจักรและพวกแอดเวนติสต์แต่ในนาม โกรธเคือง

เพราะพวกเขาไม่อาจหลีกเลี่ยงความจริงเรื่องวันสะบาโตได้ และในเวลานั้น

ผู้ทรงเลือกสรรของพระเจ้าทุกคนก็มองเห็นอย่างชัดเจนว่าเรามีความจริง

และพวกเขาก็ออกมาและทนต่อการชมเชยร่วมกับเรา” A Word to the Little Flock, 18, 19.

ประตูแห่งพระคุณจะถูกปิดลงเมื่อกฎหมายวันอาทิตย์อันใกล้จะมาถึงมีผลบังคับใช้

ทำให้ช่วงเวลาก่อนหน้ากฎหมายวันอาทิตย์นั้นเป็น “เวลา” แห่ง “การเสด็จมาเยียมเยียน”

ของพระเจ้าต่อประชากรของพระองค์

พวกท่านกล่าวได้อย่างไรว่า 'เรามีปัญญา และธรรมบัญญัติของพระยาห์เวห์อยู่กับเรา'? ดูเถิด แน่ทีเดียว พระองค์ทรงกระทำสิ่งนั้นโดยเปล่าประโยชน์ ปากกาของพวกธรรมาจารย์ก็เป็นสิ่งไร้ประโยชน์ พวกนักปราชญ์ต้องอับอาย พวกเขาพริบพริงและถูกจับ ดูเถิด พวกเขาได้ปฏิเสธพระวจนะของพระยาห์เวห์ แล้วจะมีปัญญาอะไรอยู่ในพวกเขา? เพราะฉะนั้น เราจะยกภรรยาของพวกเขาให้แก่ผู้อื่น และทุ่งนาของพวกเขาให้แก่ผู้ที่รับเป็นมรดก เพราะว่าทุกคนตั้งแต่ผู้น้อยที่สุดจนถึงผู้ใหญ่ที่สุดต่างก็หมกมุ่นอยู่กับความโลภโมโหสัน ตั้งแต่ผู้เผยพระวจนะจนถึงปุโรหิต ทุกคนกระทำการอย่างหลอกลวง เพราะพวกเขาได้รักษาบาดแผลของธิดาแห่งชนชาติของเราอย่างผิวเผิน โดยกล่าวว่า 'สันติภาพ สันติภาพ' ทั้งที่ไม่มีสันติภาพเลย พวกเขาละอายหรือเมื่อได้กระทำการที่น่าสะอิดสะเอียน? เปล่าเลย พวกเขามีได้ละอายเลยแม้แต่น้อย และพวกเขาไม่อาจหน้าแดงได้ เพราะฉะนั้นพวกเขาจะล้มลงท่ามกลางผู้ที่ล้มลง ในเวลาที่เรากลโหษพวกเขา พวกเขาจะถูกเหวี่ยงให้ล้มลง พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้ เยเรมีย์ 8:8-12

ดังเช่นอิสราเอลโบราณ ฉันทิ อิสราเอลสมัยใหม่ก็ฉันทิ ทั้งสองถูกทำลาย

เพราะพวกเขาไม่รู้จักเวลาที่พระเจ้าทรงเยี่ยมเยียนตน

เวลาที่พระเจ้าทรงเยี่ยมเยียนสำหรับแอ็ดเวนติสท์แห่งเลาตีเซียเริ่มต้นขึ้นเมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 และจะสิ้นสุดลงเมื่อกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งจะมาถึงในไม่ช้านั้นมาถึง

ครั้นเมื่อพระองค์เสด็จเข้ามาใกล้ พระองค์ทอดพระเนตรเห็นกรุงนั้นแล้วทรงพระคันแสงเพราะกรุงนั้น ตรัสว่า โอ หากแม้ตัวเอง ในวันนี้ของเจ้า ได้รู้ถึงสิ่งซึ่งเป็นไปเพื่อสันติสุขของเจ้า! แต่บัดนี้สิ่งเหล่านั้นถูกปิดบังไว้จากตาของเจ้าแล้ว เพราะวันทั้งหลายจะมาถึงเจ้า เมื่อพวกศัตรูของเจ้าจะก่อเชิงเทินล้อมเจ้าไว้ จะโอบล้อมเจ้าไว้รอบด้าน และจะคุมเจ้าไว้ทุกด้าน และจะทำลายเจ้าจนราบกับพื้น ทั้งลูกหลานของเจ้าที่อยู่ภายในเจ้า และเขาทั้งหลายจะไม่เหลือศิลาก้อนหนึ่งซ้อนอยู่บนอีกก้อนหนึ่งในเจ้าเลย เพราะเจ้ามิได้รู้จักเวลาที่เจ้าได้รับการเยี่ยมเยียน Luke 19:41-44.

ในเวลาแห่งการเสด็จเยี่ยมเยียนของพระเจ้า ผู้มีปัญญาและผู้โง่เขลาจะถูกแยกออกจากกันเป็นนิตย์

"เราทราบว่าคุณแอดเวนติสท์ที่ยังมิได้ถวายตัวอย่างบริบูรณ์ ผู้มีความรู้ในความจริง แต่ได้ผูกพันตนเข้ากับคนฟายโลก จะละทิ้งความเชื่อไปโดยสิ้นเชิง โดยเอาใจใส่ต่อวิญญาณล่อลวง ศัตรูจะยินดีหยิบยิบสิ่งสูงใจทั้งหลายแก่พวกเขา เพื่อนำพวกเขาให้ดำเนินสงครามต่อสู้กับประชากรของพระเจ้า แต่บรรดาผู้ที่สัตย์จริงและมั่นคงจะมีการป้องกันอันเข้มแข็งและทรงอำนาจในพระเจ้า" Manuscript Releases, เล่ม 7, 186.

เวลาการศึกษาเยี่ยมเยียนของพวกเขาได้เริ่มต้นขึ้นเมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001

ดังที่ได้ถูกเป็นแบบไว้โดยเวลาการศึกษาเยี่ยมเยียนเหนือคริสตจักรโปรเตสแตนต์เมื่อวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ.

1840 และดังที่เวลาการศึกษาเยี่ยมเยียนได้เริ่มต้นขึ้นสำหรับอิสราเอลโบราณ

เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จลงมา ณ พิธีบัพติศมาของพระคริสต์

การศึกษาเชิงบังคับคดีเริ่มต้นขึ้นเมื่อสหรัฐอเมริกาทำให้ถ้อยแห่งเวลาทดลองของตนเต็มบริบูรณ์ ณ กฎหมายวันอาทิตย์ที่กำลังจะมาถึงในไม่ช้า

ซึ่งเป็นเวลาเดียวกันกับที่คริสตจักรแอ็ดเวนติสแห่งเลาตีเซียได้ทำให้ถ้อยของตนเต็มบริบูรณ์ด้วย

การศึกษาเริ่มต้นที่ครัวเรือนของพระเจ้า

และที่ถ้ายแห่งเวลาทดลองของเขาทั้งสองซึ่งเสื่อมทรามของสหรัฐอเมริกา
เขาที่เสื่อมทรามแห่งโปรเตสแตนต์ซึ่งก่อนหน้านี้ได้รับการแทนภาพโดยคริสตจักรแอ็ดเวนตีสแห่งเลาติเซีย
ยอมสิ้นสุดลงในเวลานั้น

และขบวนการพิลาเดลเฟียของทูตสวรรค์องค์ที่สามก็เป็นเขาอันแท้จริงของโปรเตสแตนต์
และเป็นเยรูซาเล็มฝ่ายจิตวิญญาณซึ่งถูกยกขึ้นเป็นธงสัญญาณ ณ จุดนั้น
เยรูซาเล็มเปลี่ยนจากคริสตจักรนอกรบเป็นคริสตจักรผู้มีชัยชนะ

การพิพากษาในภาคปฏิบัติเริ่มต้นขึ้น พร้อมกับเวลาของการพิพากษาแห่งการทำลายของพระเจ้า
ซึ่งเป็นเวลาแห่งพระเมตตาสำหรับฝูงแกะอีกส่วนหนึ่งของพระเจ้าซึ่งยังคงอยู่ในบาบิโลนด้วย
การนั้นเริ่มขึ้นเมื่อเวลาที่พระเจ้าทรงเยี่ยมเยียนลาวติเซียอันแอ็ดเวนตีสม์สิ้นสุดลง
การพิพากษาในภาคปฏิบัติดำเนินต่อไปจนถึงภัยพิบัติสุดท้ายเจ็ดประการ
ซึ่งในการพิพากษานั้นมิได้เจ็ดด้วยพระเมตตาอีกต่อไป แล้วพระเยซูซึ่งเสด็จกลับมา

เมื่อพระเยซูเสด็จกลับมา ยุคพันปี (หนึ่งพันปี) ตามที่กล่าวไว้ในวิวรณ์บทที่ยี่สิบ
ระบุว่าชาตานถูกผูกมัดไว้บนแผ่นดินโลกที่ถูกทำให้รกร้างว่างเปล่า โดยอยู่ลำพัง
มีเพียงเหล่าทูตสวรรค์ที่ภักดีซึ่งเข้าร่วมในการโจมตีต่อพระเจ้าเท่านั้นอยู่ด้วย

และข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์องค์หนึ่งลงมาจากสวรรค์
ถือกุญแจแห่งเหวลึกไว้กั้นบังและโซ่ใหญ่เส้นหนึ่งไว้ในมือ และท่านได้จับพยานาคนั้น คือ งูตีดำบรรพ์
ผู้ซึ่งเป็นมารและชาตาน แล้วสามมันไว้หนึ่งพันปี และโยนมันลงไปเหวลึกไว้กั้นบัง
แล้วปิดขังมันไว้และประทับตราเหนือมัน เพื่อมิให้มันล่อลวงบรรดาประชาชาติอีก จนกว่าจะครบหนึ่งพันปี
และภายหลังจากนั้นมันจะต้องถูกปล่อยออกมาชั่วระยะเวลาสั้น ๆ วิวรณ์ 20:1-3

ตลอดระยะเวลาหนึ่งพันปีนั้น บรรดาผู้ได้รับการไถ่จะกระทำการพิพากษาเชิงโต้สวนเหนือบรรดาผู้หลงหายซึ่งยัง
คงหลับอยู่ในหลุมศพของตน รอคอยการสิ้นสุดของการพิพากษาเป็นรายบุคคล
บรรดาผู้ได้รับการไถ่จะพิจารณาชีวิตและพฤติกรรมของบรรดาผู้หลงหาย รวมทั้งชาตานและทูตสวรรค์ของมัน
เพื่อกำหนดว่าผู้ใดสมควรได้รับการลงโทษที่หนักยิ่งกว่ากันเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาหนึ่งพันปีนั้น

และข้าพเจ้าเห็นบัลลังก์ทั้งหลาย และมีผู้ที่นั่งบนบัลลังก์เหล่านั้น และทรงมอบการพิพากษาแก่เขาทั้งหลาย
และข้าพเจ้าเห็นดวงวิญญาณของบรรดาผู้ที่ถูกตัดศีรษะเพราะคำพยานของพระเยซู
และเพราะพระวจนะของพระเจ้า และผู้ซึ่งมิได้กราบไหว้สัตว์ร้ายนั้นหรือรูปของมัน
และมีได้รับเครื่องหมายของมันไว้ที่หน้าผากหรือที่มือของตน
และเขาทั้งหลายก็มีชีวิตขึ้นมาและครอบครองร่วมกับพระคริสต์ตลอดหนึ่งพันปี วิวรณ์ 20:4

ฉะนั้น พันปีจึงรวมถึงการพิพากษาโต้สวน ซึ่งเมื่อเสร็จสิ้นแล้วก็นำไปสู่การพิพากษาบริหารขั้นสุดท้าย
เมื่อคนอธรรมที่ตายแล้วถูกให้เป็นขึ้นมา และชาตานซึ่งในเวลานั้นมีอำนาจควบคุมพวกเขาโดยสิ้นเชิง
ก็ชักจูงคนอธรรมให้โจมตีกรุงเยรูซาเล็ม ซึ่งเมื่อสิ้นสุดพันปีแล้วก็ลงมาจากสวรรค์
ขณะที่คนอธรรมยกกำลังเข้าจู่โจม ไฟก็ลงมาจากสวรรค์ และการพิพากษาบริหารขั้นสุดท้ายก็สำเร็จลุล่วง.

และเมื่อครบกำหนดพันปีแล้ว ชาตานจะถูกปล่อยออกจากคุกขังของมัน
และมันจะออกไปล่อลวงบรรดาประชาชาติซึ่งอยู่ในสี่มุมโลก คือ โกกและมาโกก
เพื่อรวบรวมพวกเขาเข้าด้วยกันสำหรับสงคราม จำนวนของพวกเขาจะมีมากดุจเม็ดทรายริมทะเล
และพวกเขาได้ขึ้นมาหัวพันพิภพ และล้อมค่ายของบรรดาวิสุทธิชนและนครอันเป็นที่รักไว้
และไฟได้ลงมาจากพระเจ้าออกจากสวรรค์และเผาผลาญพวกเขา วิวรณ์ 20:7-9

แม้ว่าการประยุกต์ใช้สามประการของเอลิยาห์และของผู้สื่อสารซึ่งเตรียมทางสำหรับผู้สื่อสารแห่งพันธสัญญา ให้เสด็จมายังพระวิหารของพระองค์อย่างจับปล้นนั้นจะสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด แต่ที่อาจสังเกตเห็นความแตกต่างในงานของทั้งสองได้ กล่าวคือ เอลิยาห์นั้นโดยหลักแล้วชี้ให้เห็นงานของผู้สื่อสาร และขบวนการที่สัมพันธ์กับข่าวสารของผู้สื่อสาร ซึ่งสำเร็จขึ้นในระหว่างการพิพากษาเชิงบริหารซึ่งเริ่มต้นขึ้นเมื่อกฎหมายวันอาทิตย์ที่กำลังจะมาถึงมาถึง ส่วนผู้สื่อสารซึ่งเตรียมทางสำหรับผู้สื่อสารแห่งพันธสัญญานั้น โดยหลักแล้วชี้ให้เห็นงานที่สำเร็จขึ้นในระหว่างการพิพากษาใต้สวน แอ็ดเวนติสม์แบบเลาตีเซียไม่รู้จักรเวลาที่ตนได้รับการเยี่ยมเยียน ซึ่งเป็นตัวแทนของช่วงเวลาแห่งการพิพากษาที่เฉพาะเจาะจง.

พวกเขาไม่เข้าใจด้วยซ้ำถึงข่าวสารแห่ง “ความจริงปัจจุบัน” ที่ถูกประกาศในช่วงเวลาแห่งการเยี่ยมเยียนของพวกเขาเอง พวกเขาจำเป็นต้องรู้ทั้งการพิพากษาและข่าวสารของวันเวลาเหล่านั้น พวกเขาจำเป็นต้องรู้จักผู้สื่อสารของช่วงเวลานั้นด้วย ในความมืดบอดแบบเลาตีเซียของพวกเขา พวกเขาต่อต้านข่าวสารสำหรับโมงยามนั้น ปฏิเสธเวลาแห่งการเยี่ยมเยียนของตนด้วยข่าวสารว่า “สันติภาพและความปลอดภัย” และไม่แน่ใจว่าใครคือผู้สื่อสารที่ทรงเลือกไว้สำหรับช่วงเวลานั้น ความจริงข้อนี้ได้รับการระบุไว้อย่างชัดเจนในคำพยานของเอลิยาห์คนที่สอง คือ ยอห์นผู้ให้บัพติศมา

ชาวยิวทราบว่คำพยากรณ์ได้ระบุถึงผู้สื่อสารคนหนึ่งที่จะมา และพระเยซูทรงสอนอย่างชัดเจนโดยตรงว่ายอห์นคือผู้สื่อสารผู้นั้นซึ่งจะมาถึง

เพราะว่าบรรดาผู้พยากรณ์และธรรมบัญญัติได้พยากรณ์มาจนถึงยอห์น และถ้าท่านทั้งหลายจะยอมรับข้อนี้ก็คือเอลิยาห์ผู้ที่จะมานั้น ผู้ใดมีหูสำหรับฟัง ก็จงฟังเถิด มัทธิว 11:13-15

ในวาระสุดท้ายอย่างยิ่งของช่วงเวลาแห่งการเยี่ยมเยียนของพวกเขา (ช่วงเวลาในประวัติศาสตร์ของพระคริสต์ซึ่งเป็นแบบอย่างของกฎหมายวันอาทิตย์ที่กำลังจะมาถึงในไม่ช้า) ขณะที่พระคริสต์ทรงแขวนอยู่บนกางเขน พวกเขาได้คาดคะเนว่าเอลิยาห์จะมาช่วยพระเยซูในเวลานั้นหรือไม่ หากพวกเขามีได้รับรู้ผู้สื่อสารซึ่งจะต้องเตรียมทางสำหรับผู้สื่อสารแห่งพันธสัญญา ผู้ซึ่งในเวลานั้นกำลังทรงยืนยันพันธสัญญาด้วยพระโลหิตของพระองค์เอง พวกเขาก็ไม่อาจรับรู้พระเมสสิยาห์ของตนได้ อัครสาวกนิยมแอ็ดเวนติสต์แบบเลาตีเซียในยุคสุดท้ายจำเป็นต้องรู้จักการพิพากษาของตน ซึ่งคือช่วงเวลาแห่งการเยี่ยมเยียนของพวกเขา พวกเขาจำเป็นต้องรับรู้ข่าวสารของช่วงเวลานั้น และพวกเขาจำเป็นต้องรับรู้ผู้สื่อสารที่ทรงเลือกไว้สำหรับช่วงเวลานั้น การกบฏแห่งปี 1888 เป็นภาพแทนของวันที่ 11 กันยายน 2001 เมื่อทูตสวรรค์แห่งวิวรณ์บทที่สิบแปดได้ลงมา พวกเขา กบฏแห่งปี 1888 ปฏิเสธที่จะยอมรับผู้สื่อสารที่ทรงเลือกไว้แห่งประวัติศาสตร์ซึ่งเป็นแบบอย่างของยุคสุดท้าย

เราจะดำเนินการศึกษานี้ต่อไปในบทความถัดไป.

เพราะพระยาห์เวห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสตั้งนี้แก่ข้าพเจ้าว่า “จงรับถ้วยเหล่านี้แห่งพระพิโรธนี้จากมือของเรา แล้วให้บรรดาประชาชาติทั้งปวงซึ่งเราใช้เจ้าไปหา นั้นดื่มจากถ้วยนี้ และเขาทั้งหลายจะดื่ม แล้วจะโซเซ และเป็นบ้าไป เพราะดาบซึ่งเราจะส่งมาในท่ามกลางพวกเขา” แล้วข้าพเจ้าก็รับถ้วยนั้นจากพระหัตถ์ของพระยาห์เวห์ และให้บรรดาประชาชาติทั้งปวงซึ่งพระยาห์เวห์ทรงใช้ข้าพเจ้าไปหา นั้นดื่ม คือ เยรูซาเล็ม และบรรดาหัวเมืองของยูดาห์ และบรรดา กษัตริย์และบรรดาเจ้านายของเมืองเหล่านั้น

เพื่อกระทำให้พวกเขาเป็นทีรกร้าง เป็นที่นำตกตะลึง เป็นที่เยาะหยัน และเป็นคำสาปแช่ง
ตั้งที่เป็นอยู่ในวันนี้ ฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์ และบรรดาผู้รับใช้ของท่าน และบรรดาเจ้านายของท่าน
และประชาชนทั้งสิ้นของท่าน และชนที่ปะปนกันทั้งปวง และบรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินอูส
และบรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินของคนฟีลิสเตีย และอัสเคโลน และอัสซซาห์ และเอโครน
และคนที่เหลืออยู่แห่งอัสโดด เอโดม และโมอับ และบุตรหลานของอัมโมน และบรรดากษัตริย์แห่งเมืองไทร
และบรรดากษัตริย์แห่งเมืองไซดอน และบรรดากษัตริย์แห่งเกาะทั้งหลายซึ่งอยู่ปากทะเล ดะดาน และเฮมา
และบูซ และคนทั้งปวงที่อยู่โน้นมุม โกลที่สุด และบรรดากษัตริย์แห่งอาระเบีย
และบรรดากษัตริย์แห่งชนที่ปะปนกันทั้งปวงซึ่งอาศัยอยู่ในถิ่นทุรกันดาร และบรรดากษัตริย์แห่งคิมรี
และบรรดากษัตริย์แห่งเอลาม และบรรดากษัตริย์แห่งมีเดีย
และบรรดากษัตริย์แห่งทิศเหนือทั้งที่อยู่ไกลและที่อยู่ใกล้ ทีละองค์กับอีกทีละองค์
และบรรดาอาณาจักรทั้งสิ้นของโลกซึ่งอยู่บนพื้นพิภพ และกษัตริย์แห่งเซซาจะตีมภายหลังพวกเขา
เหตุฉะนั้น เจ้าจงกล่าวแก่พวกเขาว่า 'พระยาห์เวห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสตั้งนี้ว่า
จงตีและเมามาย จงอาเจียนและล้มลง และอย่าลุกขึ้นอีกเลย
เพราะดาบซึ่งเราจะส่งมาในท่ามกลางพวกเขา'
และต่อมาถ้าพวกเขาปฏิเสธที่จะรับถ้วยจากมือของเจ้าเพื่อจะตี เจ้าจงกล่าวแก่พวกเขาว่า
'พระยาห์เวห์จอมโยธา ตรัสตั้งนี้ว่า พวกเจ้าจะต้องตีมอย่างแน่นอน เพราะดูเถิด
เราเริ่มนำภัยพิบัติมายังนครซึ่งเรียกตามนามของเรา แล้วพวกเจ้าจะพ้นโทษโดยสิ้นเชิงหรือ?
พวกเจ้าจะไม่พ้นโทษ เพราะเราจะเรียกดาบมาสู่ชาวแผ่นดินโลกทั้งสิ้น' พระยาห์เวห์จอมโยธาตรัสตั้งนี้
ฉะนั้น เจ้าจงพยากรณ์ถ้อยคำทั้งปวงเหล่านี้กล่าวโทษพวกเขา และจงกล่าวแก่พวกเขาว่า
'พระยาห์เวห์จะทรงคำรามจากเบื้องสูง และเปล่งพระสุรเสียงจากที่ประทับบริสุทธิของพระองค์
พระองค์จะทรงคำรามอย่างมีกำลังเหนือที่ประทับของพระองค์
พระองค์จะทรงเปล่งเสียงโห่ร้องเหมือนคนย่าอุงุ่น กล่าวโทษชาวแผ่นดินโลกทั้งสิ้น
เสียงอีกทีก็จะมาถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก เพราะพระยาห์เวห์ทรงมีคดีความกับบรรดาประชาชาติ
พระองค์จะทรงพิพากษามนุษย์ทั้งปวง พระองค์จะทรงมอบคนอธรรมให้แก่ดาบ' พระยาห์เวห์ตรัสตั้งนี้
พระยาห์เวห์จอมโยธาตรัสตั้งนี้ว่า 'ดูเถิด ภัยพิบัติจะลุกลามออกไปจากประชาชาติหนึ่งสู่อีกประชาชาติหนึ่ง
และพายุหิมันใหญ่จะถูกปลุกขึ้นจากสุดขอบแผ่นดินโลก และในวันนั้น บรรดาผู้ที่พระยาห์เวห์ทรงสังหารจะ
มีอยู่ตั้งแต่ปลายแผ่นดินโลกข้างหนึ่งจนถึงปลายแผ่นดินโลกอีกข้างหนึ่ง
เขาทั้งหลายจะไม่ได้รับการคร่ำครวญถึง จะไม่ถูกรวบรวม และจะไม่ถูกฝังไว้
แต่จะเป็นเหมือนมูลสัตว์บนพื้นดิน' เยเรมีย์ 25:15-33.